

Kömlődi áhítat (online)

Az idő tengerén

Textus: 2Péter3,8

Elhangzott: 2020. április 19.

A kömlődi ref. templomban
(gyülekezet nélkül - online)

Kömlőd, 2020-04-17

Köszöntés: (ének szavai is lehetnek)

Szeretettel köszöntök minden Ige hallgatót, a kömlődi online áhítaton!

Fohász: A mi segítségünk és ígére figyelésünk megáldása és megszentelése jöjjön az Úrtól, aki teremtett fenntart és ma is bölcsen igazgat mindeneket. Ámen.

Imádság:

Minékünk Drága Istenünk!

Te aki a szavaddal létre hoztad a világot és megalkottad benne az embert! Téged keresünk, hozzád vágyakozunk. Vágyakozunk a tökéletlenségből a tökéletességbe. Az igazságtalanságból az igazságba. A szeretetlenségből a szeretetbe! Tudjuk, hogy mindezeket nálad találhatjuk meg.

Jöjj most közénk. Szenteld meg testünket, hogy templommá lehessen. Szólítsd meg alvó lelkünket, hogy megérthessük szavadat, amely törékeny életünket fel akarja emelni a te gondviselő kezeid közé.

Az Úr Jézusért fohászkodunk hozzád, hallgass meg bennünket. Ámen.

Textus:

Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. (2Péter3,8)

Igehirdetés:

Az idő relatív! Egy jól eső beszélgetés tűnhet olykor pár másodpercnak, mégis van amikor egy-egy kínos pillanatot hosszú óráknak élünk meg.

Az időt mérjük, a napokat számoljuk. Ez egy fajta ritmust ad az életünknek. Az idő keretek között tart bennünket. Hiszen a napok heteket, a hetek, pedig hónapokat alkotnak. Segít előre látni és tervezni. Ugyanígy segít visszatekinteni és újra felidézni az emlékeket.

A koronavírus alatt az idő és a napok számolása úgy gondolom felértékelődött. Mindenki számolja, hogy hanyadik hét óta tart ez az egész itt körülöttünk. És vajon hány hét múlva lesz vége? Hetek amelyeket sokkal hosszabbnak érzünk, mint megszoktuk.

Nem csak ezt az időszakot, de az életet is időben mérjük. Ha kimegyünk a temetőbe, végül is mindenhol, minden fejfán feljegyzett időtartamokat látunk. Élt ettől-eddig. És mindegyik szám mögött ott van egy-egy ember leélt élete. Rengeteg emlékkal a szívünkben, ha rá tekintünk.

Mindezekből azt látjuk, hogy az ember nem ura az időnek. Nem tudjuk sem megállítani, sem lassítani, sem gyorsítani. Nem tudunk több időt sem szerezni. Sőt mindenki ugyanannyit kap belőle mindennap. A kérdés az, hogy miként élünk vele? Mire használjuk fel ezeket a perceket? Mivel töltjük el az életünk idejét?

A koronavírus megállította ezt a világot. Talán ezelőtt senki nem gondolt arra, hogy bármi is érinthetné globálisan a földet. Ebben a megállásban felértékelődik az idő. Kiszakadtunk a napi rutinból és a napi tevékenységeinkből. Nem tehetjük úgy a dolgainkat, ahogyan eddig tettük. Ebben az időszakban tegyük fel a kérdést: Vajon jól töltöttük el az időnket?

Keserű érzés, amikor rádöbben az ember arra, hogy az idő bizony nagyobb hatalom nála. Talán ez az egy dolog, ami rádöbbenthet bennünket valódi ember voltunkra. Az időt szemlélve, rádöbbenhetünk egyszerű múltó állapotunkra. Senki nem tudja mennyi időt kapott ebben az életben. Mennyi időt szabott ki neki Isten.

Az ember időben él, és ha éljük a megszokott rutinnal az életünket, akkor sokszor elfelejtjük, hogy bizony halad az

idő fogaskereke. Csak azt vesszük észre, hogy a gyermekek felnőttek, az unokák már iskolába járnak.

Nem érzékeljük, hogy telik, mert benne vagyunk a hétköznapi örök körében, amely arra készítet bennünket, hogy drága percek, napok hagyjunk elmenni magunk mellett, ahelyett, hogy valóban megélnénk a fontos pillanatokat.

Ezért minden napért hálát kell adni amit megélhetünk. Egyik nap sem magától értetődő. Elhitte az ember, hogy a halál csak a végelgyengülés napján érheti őt utol. Elhitte az ember, hogy modern kütyük között, nem telik az idő, sőt már teljesen azon kívül él. Pedig ezek a dolgok csak elfedik a legfontosabbat: az időnk telik.

Ha ránézünk egy órára, egy naptárra, egy évszámra jusson mindig eszünkbe, hogy időben élünk. Van az életünknek eleje és bizony lesz vége is. Ez a járvány döbbsen rá bennünket arra, hogy a megszokott hétköznapi és dolgaink pár pillanat alatt a múlté lehetnek.

Tulajdonképpen mi olyanok akarunk lenni mint Isten. Mert Isten az örökkévalóságban él. Ő időn kívül létezik. Fel sem tudjuk ezt fogni mit jelent. Nála nincs év eleje és év vége. Ő a kezdet és a vég, úgyhogy átöleli a

mindenséget. Előtte egy nap ezer év és ezer év egy nap!
Mert Isten úgy szemléli az időt, ahogyan mi egy
fényképet. Vágyakozunk arra, hogy hasonlóan mi is időn
kívül élhessünk, de milyen távol van az tőlünk.
Porszemként nem tudunk hegység lenni. Ezért emberként
nem játszhatunk Istent sem.

Véges-halandó emberként teremtettünk, ajándék napokkal
a kezünkben. A legjobban úgy tölthetjük el az életünket,
ha mindennap szánunk időt arra, hogy keressük AZT, aki
az idő korlátain túl létezik. Ő lehet egyedüli biztos
pontunk ebben a mulandó világban. Hiszen itt e földön
minden elmúlik. Semmi nem örök és állandó. Nekünk
meg kell találunk azt, aki állandó, aki nem öregszik, aki
mindig örök, és az időn kívül létezik. Ez pedig azaz ÚR
Isten aki megteremtette ezt a világot és feltámasztotta
Jézust a halottak közül, hogy megmutassa számunkra,
hogy ő ÚR az elmúlás felett. Ő Úr az idő felett! Keressük
őt mindennap és nála örökkévalóságot találunk! ÁMEN.

Imádság:

Örökkévaló Isten!

Jézust azért támasztottad fel, hogy megmutasd a hatalmadat,
hogy te vagy a legnagyobb, akit megismerhetünk. Sem idő,
sem a halál az elmúlás számodra nem veszély, mert te vagy
alkotója ezeknek.

Könyörögünk most ezekért a nehéz időszakokért, amelyeket meg kell élnünk. Közösségek nélkül. Megszokott életünk nélkül. Valami belső félelemben, amit a kilátástalanság és az aggodalom fog körül. Vegyél bennünket a te kezedbe, és őrizd a mi perceinket.

Így adunk hálát minden egyes napunkért, amit megélhettünk a te jóvoltodból. Köszönjük az időt amiben véges életünk helyet kapott. Köszönjük azokat, akikkel ezt a drága napokat tölthetjük.

Enged meg, hogy könyörögjünk azért, hogy életünket itt a földön te légy az aki megszenteli, meghosszabbítja naponként! Te légy az aki erőt és hűséget adsz, hogy hitben tőled soha el ne távolodjunk. Hiszen nélküled porrá lesz a mi életünk, és mint a mező virágát elfújja a szél. Viszont nálad a te gondviselő kezében megelevenedünk, soha el nem múlhatunk. Ezt a reménységünket Jézus Krisztuson keresztül kaptuk, és abban erősen kapaszkodunk.

Vigyázz ránk! Vigyázz a betegeknek! Adj erőt az orvosoknak és ápolóknak. Adj türelmet a várakozóknak, akik vágnak vissza megszokott életükbe! Jézusért a fiadért hallgass meg minket. Ámen.

MiAtyánk:

Áldás:

„De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is” Zsolt103,17

Elköszönés:

**Az Úr Jézus legyen gyülekezetünk őriző pásztora,
áldás békesség!**

Záróimádság:

*Szent hajlékodba vágyódva,
Uram arra kérlek,
Lehessek megtartója
A Te szent Igédnek.
Ámen.*